

Arrest

nr. 253 580 van 28 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JANSSENS, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker is op 10 mei 2019, samen met twee minderjarige kinderen, België binnengekomen in het bezit van een "*laissez-passer*" met een visum type D, geldig tot 9 mei 2020. Hij voegde zich bij zijn echtgenote, mevrouw M.A.H. Zijn echtgenote werd op 29 december 2017 erkend als vluchteling door de commissaris-generaal.

1.2. Op 8 augustus 2019 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 9 november 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 10 november 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd gehoord op 24 september 2020 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 9u48 tot 13u58 in het bijzijn van een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Ndikumasho loco Desenfans, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijke onderhoud.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 01 januari 1982 te Ceel Dheer (wijk Ceel Motor < Ceel Cade), Galgaduud. U ging niet naar school, u volgde wel Koranlessen. U behoort tot de clan Hawiye < Abgal. Uw vader is overleden toen u nog jong was, uw moeder verblijft momenteel in Baydhabo. Uw zus N. woont nog steeds in Ceel Dheer.

U was medewerker in een voedingswinkel, tot op een bepaald moment deze winkel gesloten werd. U vroeg aan de voormalige goederenleveranciers of zij geen werk voor u hadden. Op een bepaald moment stelden ze dat u het goedje qat voor hen stiekem mocht gaan verkopen, u besloot hierop in te gaan en u begon in november 2016 met uw qat-verkoop. Een buurman van u – genaamd H. - kwam als klant bij u qat aankopen, op een gegeven moment stelde hij dat u hem de qat gratis diende te bezorgen, anders ging hij al shabaab inlichten. Gezien al shabaab dergelijke qat-handel afkeurde, was u bang geworden en besloot u uw buurman van gratis qat te voorzien. Na een zestal maanden vond deze buurman evenwel dat u hem te weinig qat bezorgde en eiste hij meer, anders zou hij alsnog al shabaab inlichten. U stelde hierop dat u het al moeilijk genoeg had om hem de qat gratis te geven, tevens viel uw qat-verkoop de laatste tijd wat tegen, u kon zijn eis dan ook niet inwilligen. De dag erna (in mei 2017) werd uw huis plots aangevallen, u was zelf niet aanwezig doch u werd verwittigd door uw burens, stellend dat u niet terug mocht komen, al shabaab was immers overal aanwezig. Uw echtgenote M.A.H. was op dat moment wel in het huis aanwezig, ook uw voorraad qat bleek nog in huis te liggen. U besloot hierop de bossen in te trekken en u bij nomaden en veehouders schuil te houden. U hoorde dat u werd gezocht, al shabaab had een microfoon genomen en was mensen aan het bedreigen, immers alle mensen die met u werden gezien, gingen problemen krijgen. Ook uw zus kreeg bezoek van al shabaab, met de vraag waar u zich schuil hield. Tevens hoorde u dat al shabaab auto's controleerde en mensen fouilleerde, zoekend naar u. U kon aldus geen kant meer uit en u bleef zich bij de veehouders schuil houden. Uw echtgenote werd tijdens de inval door al shabaab in mei 2017 meegenomen, ze werd beschuldigd van ongelovigheid, voor de rechtbank geleid en ter dood veroordeeld. Gezien uw echtgenote evenwel op dat moment in verwachting was, kreeg ze voorlopig uitstel van executie en mocht ze overdag haar cel verlaten. Op een bepaald moment wist ze tijdens het gebed te ontsnappen. In juni 2017 wist zij dan ook – samen met jullie minderjarige dochter F.A.T. (°09 juli 2013) – naar België te reizen. Op 16 juni 2017 diende zij een asielaanvraag in alhier, op 29 december 2017 werd er haar de vluchtelingenstatus toegekend (zie dossier (...)). Op 17 november 2017 is zij in België bevallen van jullie zoon M.A.T.

U vernam uiteindelijk - na een achttal maanden in de bossen te hebben verbleven - dat al shabaab de auto's niet meer stelselmatig controleerde. U besloot het erop te wagen, u veranderde uw uiterlijk en u deed alsof u veehoeder was, op die manier trok u naar de Bakara markt in Mogadishu alwaar u in januari 2018 aankwam. U kwam aan bij de zoon van uw tante langs vaderskant, deze man stuurde u vervolgens via Kenya naar Oeganda. U werd tijdens uw reis vergezeld door uw minderjarige dochters F.A.Ta. (°14 februari 2011) (dossier (...)C) en F.T. (°12 maart 2012) (dossier (...)D). U diende te Oeganda een aanvraag tot gezinshereniging met uw echtgenote in. U kwam op 10 mei 2019 – samen met uw minderjarige dochters F.A.Ta. en F.T. - te België aan en u diende op 08 augustus 2019 alhier een asielaanvraag in.

U legt ter staving van uw asielaanvraag uw “Certificate of Identity Confirmation” dd. 25 april 2018, uw “Birth Certificate” dd. 25 april 2018, uw “Marriage Certificate” dd. 30 april 2018, uw “Laissez-passer” dd. 25 april 2019 (afgeleverd te Kampala), uw “visum type D” geldig van 10 mei 2019 tot 09 mei 2020 (afgeleverd te Kampala), en uw Belgische verblijfstitel (geldig van 17 juni 2019 tot 29 mei 2020) voor.

U voegt verder op naam van uw minderjarige dochter F.A.Ta. (°14 februari 2011) (dossier (...)C) haar Somalisch paspoort (nummer (...), geldig van 17 april 2018 tot 16 april 2023), haar “Certificate of Identity Confirmation” dd. 14 april 2018, haar “Birth Certificate” dd. 14 april 2018, haar “Laissez-Passer” dd. 25 april 2019 (afgeleverd te Kampala), haar “visum type D” geldig van 10 mei 2019 tot 09 mei 2020 (afgeleverd te Kampala) en haar “Bewijs van Inschrijving” van de stad Tervuren (geldig van 18 juni 2019 tot 18 juni 2021) toe.

U legt verder op naam van uw minderjarige dochter F.T. (°12 maart 2012) (dossier (...)D) haar Somalisch paspoort (nummer (...), geldig van 17 april 2018 tot 16 april 2023), haar "Certificate of Identity Confirmation" dd. 14 april 2018, haar "Birth Certificate" dd. 14 april 2018, haar "Laissez-passer" dd. 25 april 2019 (afgeleverd te Kampala), haar "visum type D" geldig van 10 mei 2019 tot 09 mei 2020 (afgeleverd te Kampala) en haar "Bewijs van Inschrijving" van de stad Tervuren (geldig van 18 juni 2019 tot 18 juni 2021) voor.

U voegt tenslotte een attest van Medi-Fura toe, waarin wordt geattesteerd dat uw minderjarige dochters F.A.Ta. en F.T. onbesneden zijn. U legt tevens een medisch attest dd. 22 september 2020 voor op naam van uw beide dochters, waaruit eveneens blijkt dat zij de dato geen besnijdenis hebben ondergaan.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities van het persoonlijk onderhoud dd. 24 september 2020 p. 3, hierna genoemd cgvs p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw recent verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat zij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er dient in casu te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw recente afkomst uit Ceel Dheer, Galgadud, op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan socio-politieke kennis omtrent deze plaats en de omgeving ervan.

Zo stelt u tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dd. 24 september 2020 dat al shabaab vandaag de dag nog steeds de macht over de stad Ceel Dheer zou bezitten (cgvs p. 10). Al shabaab zou immers sedert 2010 de macht over Ceel Dheer stad hebben overgenomen (cgvs p. 10). Vóór het jaar 2010 zou de macht te Ceel Dheer stad hebben toebehoord aan Hussein Cosoble, de toenmalige districtscommissaris, en aan de regering van Abdullahi Yusuf (cgvs p. 11 en 14). Ook de Islamitische Rechtbanken zouden gedurende een bepaalde periode in Ceel Dheer stad aanwezig zijn geweest (cgvs

p. 11). U gevraagd of al shabaab tijdens de periode 2010 tot nu ononderbroken de macht heeft gehad in de stad Ceel Dheer of zij mogelijks ooit werden verdreven in tussentijd, geeft u aan dat deze groepering ononderbroken de macht zou hebben gehad (cgvs p. 11). U nogmaals gevraagd of al shabaab aldus tijdens de periode 2010-2020 nooit werd verdreven uit uw stad Ceel Dheer, bevestigt u dit, zij zouden de macht hebben gehad (cgvs p. 11). Er werd aan u toen verduidelijkt dat al shabaab mogelijks ook voor een korte periode – zoals bijvoorbeeld enkele dagen – zou kunnen zijn verdreven, dit ontkent u evenwel alweer (cgvs p. 11). Gepolst of al shabaab ooit tijdens de periode 2010-2020 werd aangevallen in Ceel Dheer stad, ontkent u dit wederom, deze groepering zou naar uw mening nooit zijn aangevallen (cgvs p. 11). U gevraagd of de overheid dan van 2010 tot 2020 nooit nog is teruggekomen naar uw stad Ceel Dheer, geeft u vooreerst aan enkel informatie te kunnen verschaffen tot aan uw vertrek uit uw stad in januari 2018, om vervolgens te stellen dat al shabaab tijdens de periode 2010 tot aan uw vertrek in januari 2018 nooit zou zijn aangevallen door gelijk welke groepering (cgvs p. 11). Ook de overheid zou naar uw mening tijdens deze periode nooit naar Ceel Dheer stad zijn gekomen (cgvs p. 11). U concludeert dat al shabaab zelfs gedurende de periode 2010 tot 2018 de gehele macht over het volledige district Ceel Dheer zou hebben gehad (cgvs p. 11). U zou er dan ook geen weet van hebben dat de overheid of ASWJ in andere dorpen – gelegen in het district Ceel Dheer – aanwezig zou zijn geweest tijdens de periode 2010 tot 2018 (cgvs p. 12). U zou zich in het district Ceel Dheer slechts een éénmalige gebeurtenis, meer bepaald in Mesegawayn, herinneren, toen zouden overheidstroepen dit dorp hebben aangevallen (cgvs p. 12-13). Hoewel u aldus voorhoudt dat al shabaab gedurende de periode 2010 tot aan uw vertrek in januari 2018 ononderbroken de macht zou hebben gehad in de stad (en bij uitbreiding het gehele district) Ceel Dheer en zij nooit zouden zijn verdreven of aangevallen in tussentijd en de overheid gedurende deze tijdsspanne nooit naar Ceel Dheer stad zou zijn gekomen, noch naar het district Ceel Dheer (uitgezonderd een éénmalige gebeurtenis te Mesegawayn), kan er worden opgemerkt dat – volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier – al shabaab wel degelijk op 18 november 2012 Ceel Dheer heeft verlaten. Ook op 30 juli 2015 (informatie toegevoegd aan het administratief dossier) waren Amisom en ENDF in de stad Ceel Dheer aanwezig. U met deze objectieve informatie geconfronteerd, ontkent u dat al shabaab tussen 2010 en januari 2018 ooit zou zijn verdreven (cgvs p. 15). Ook het gegeven dat Amisom en de overheid in 2015 in de stad Ceel Dheer aanwezig was, zou u helemaal niets zeggen, sedert 2010 zou al shabaab immers in de stad aanwezig zijn geweest, niemand anders zou er zijn gekomen (cgvs p. 15).

U verder gevraagd of u zich - net voor uw voorgehouden vertrek uit Ceel Dheer, aldus tijdens het jaar 2017 -, grote gebeurtenissen of conflicten in de stad zou weten te herinneren, ontkent u dit en verwijst u enkel naar uw persoonlijke problemen aldaar (cgvs p. 12). U nogmaals gevraagd of er aldus niets is gebeurd in de stad Ceel Dheer tijdens het jaar 2017, bevestigt u dit (cgvs p. 12). Ook tijdens het jaar 2016 zou er naar uw mening geen noemenswaardige gebeurtenis aldaar hebben plaatsgevonden (cgvs p. 12). U dan maar gevraagd of er ooit tijdens uw verblijf in de stad Ceel Dheer iets gebeurde, verwijst u enkel naar het jaar 2009, toen zou een clanlid van u genaamd Biiq Baarey (behorend tot de subclan Waceysle) hebben gevochten met al shabaab, deze man zou toen bij de gevechten zijn omgekomen (cgvs p. 13). Verder zou u zich enkel en alleen nog de machtsovernamen tijdens het jaar 2010 door al shabaab te Ceel Dheer stad herinneren (cgvs p. 13). Ook in het district Ceel Dheer zou u zich slechts de door u eerder genoemde éénmalige gebeurtenis in Mesegawayn herinneren (zie supra), toen zouden overheidstroepen dit dorp hebben aangevallen (cgvs p. 12-13). U gevraagd of er ooit een luchtaanval op de stad Ceel Dheer of bij uitbreiding het gehele district Ceel Dheer werd gepleegd, ontkent u ook dit weer ten stelligste (cgvs p. 13). Hoewel u aldus aangeeft dat er in Ceel Dheer stad enkel tijdens het jaar 2009 een clanlid van u door al shabaab zou zijn vermoord, u zich verder slechts de machtsovernamen door al shabaab in 2010 zou herinneren en u tenslotte enkel zou verwijzen naar één gebeurtenis in Mesegawayn en u verder zou benadrukken dat er nooit een luchtaanval op de stad Ceel Dheer noch op het district zou hebben plaatsgevonden, kan er worden opgemerkt dat er volgens onze informatie – toegevoegd aan het administratief dossier - wel degelijk luchtaanvallen in 2015 (in Ceel Dheer district, waaronder het dorp Messagit Mohamed Omar) hebben plaatsgevonden. U hiermee geconfronteerd, geeft u enkel aan dit niet te weten (cgvs p. 16). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat het dorp Messagit Mohamed Omar – alwaar het bombardement heeft plaatsgevonden - zich op zo een 22km van Ceel Dheer stad bevindt, dit terwijl het eerder door u genoemde Mesegawayn – alwaar u zich wel een aanval door de overheid zou weten te herinneren - zich op een goede 24km afstand van uw stad situeert. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien hoe u wel op de hoogte zou zijn van deze aanval te Mesegawayn, doch een luchtaanval op het dorp Messagit Mohamed Omar – op ongeveer dezelfde afstand van uw dorp gelegen – u dan weer wel volledig zou zijn ontgaan.

Uw onwetendheid betreffende het feit dat al shabaab op 18 november 2012 Ceel Dheer heeft verlaten en op 30 juli 2015 Amisom en ENDF in de stad Ceel Dheer aanwezig waren en dat er tijdens het jaar 2015 luchtaanvallen in Ceel Dheer district (ondermeer op het dorp Messagit Mohamed Omar)

hebben plaatsgevonden, ondermijnt dan ook reeds in ernstige mate uw voorgehouden recente herkomst (cfr. u zou volgens uw eigen verklaringen in januari 2018 zijn vertrokken) uit Ceel Dheer, Galgadud.

Uw recente herkomst uit Ceel Dheer te Galgadud wordt nog verder onderuit gehaald door het gegeven dat u recente(re) politieke figuren uit uw regio niet weet te plaatsen. U de naam “Hussen (Hussein) Ali Wehlye Irfu (Irfu)” opgeworpen, moet u immers het antwoord schuldig blijven, meer nog, u vraagt zich af of dit een naam zou zijn (cgvs p. 7-8). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat deze man de Gouverneur van Galgadud tijdens de periode 2013-2014 betrof (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook de naam “Mohammed Dahir Ali Elmi”, namelijk eveneens een Gouverneur van Galgadud doch op 06 augustus 2017 om het leven gekomen te Mogadishu (zie informatie administratief dossier), weet u niet thuis te brengen (cgvs p. 8). U noemt verder wel nog de naam Hussein Cosoble als zijnde een District Commissioner, deze informatie kon evenwel niet worden geverifieerd (cgvs p. 9-10). Het is dan ook uiterst opvallend dat u er niet in zou slagen om recente(re) Gouverneurs van uw voorgehouden regio Galgadud tijdens de periode 2013-2014 en 2017 te herkennen.

Verder slaagt u er wel degelijk in om enkele Presidenten van “Galmudug” te herkennen en op te sommen. Zo kan u de naam “Ahmed Duale Gelle” onmiddellijk thuisbrengen als zijnde de President van Galmudug (cgvs p. 8) (cfr. tijdens de periode 2017-2020, zie info administratief dossier). U vervolgens gevraagd of u nog andere Galmudug- Presidenten kent, geeft u de naam “Abdikarim Ahmed Guleed” (cfr. Abdikarim Hussein Guled) weer, hij zou naar uw mening in 2017 de President zijn geweest, voor Dhr. Ahmed Duale Gelle (cgvs p. 9). Verder weet u ook nog de huidige President van Galmudug genaamd “Ahmed Kaariye Goorgoor” (cfr. Ahmed Abdi Kariye) te noemen (cgvs p. 9). Ook de naam “Ahmed (of Mohamed) Shakir” weet u tenslotte onmiddellijk te herkennen als zijnde een leider van ASWJ, voorheen in Dhuusmareb aanwezig zijnde (cgvs p. 9-10). Deze man is evenwel volgens onze informatie de dato eveneens hoofd van de overheid van de regionale staat Galmudug (zie info administratief dossier). Opmerkelijk genoeg slaagt u er verder allesbehalve in om uit te leggen wat “Galmudug” precies betekent en waar dit dan wel precies voor staat. Zo luidt uw eerste antwoord “Provincie van Galgadud” (cgvs p. 8). Gevraagd om dit verder uit te leggen, geeft u het volgende aan: “Ik kom van Galgadud, daar was al shabaab, hij was President van Galmudug, dus ook Galgadud, provincie Galgadud” (cgvs p. 8). Gepolst naar het verschil tussen Galgadud en Galmadug, stelt u het volgende: “Hij was de President van Galmudug. Provincie Galgadud, stel u voor dat die mensen niet de controle hadden over Galgadud, dan had hij het voor het zeggen en was hij de President geweest” (cgvs p.8). U ermee geconfronteerd dat de Protection Officer nu nog steeds niet wist wat Galmudug nu precies is, stelt u dat Galmudug onder Galgadud provincie valt (cgvs p. 8). U nogmaals gevraagd wat “Galmudug” is, geeft u dan weer aan dat het een stad zou zijn (cgvs p. 8). Gevraagd naar waar de naam Galmudug vandaan komt, geeft u aan dit niet te weten, maar de plaats zou Galmudug noemen, waar hij President zou zijn, het zou Mudug zijn (cgvs p. 8). U gevraagd wat Mudug is, ontkent u wederom dit te weten, het zou de Provincie Galgadud zijn, u zou het zich niet herinneren (cgvs p. 8). U gevraagd waar de naar uw mening stad Galmudug dan wel zou zijn gelegen, stelt u wederom dat Galmudug onder Galgadud provincie zou vallen, u zou verder niet weten waar het specifiek zou zijn gelegen (cgvs p. 8). Het gegeven dat u allesbehalve kan uitleggen wat “Galmudug” precies inhoudt doch u wel de Presidenten ervan (cfr. Abdikarim Ahmed (Hussein) Guled, Ahmed Duale Gelle en Ahmed Ka(a)riye) tijdens de periode 2017 – 2020 kan weergeven, duidt eerder op een ingestudeerde kennis van uwentwege en het vanbuiten hebben geleerd van enkele recente Presidenten ervan, dit teneinde mogelijks uw recente herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud te kunnen ondersteunen.

Voor wat betreft de al shabaab leiders dewelke u nog weet te noemen of te herkennen [Aden Hashi Farah Aero (cgvs p. 8); Kabo Kutukade (clan Abgal) als zijnde een al shabaab leider in de Galgadud provincie (cgvs p. 8) en Khdid Abu Zubeyr als al shabaab lid (cgvs p. 10)], kan er nog het volgende worden opgemerkt. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat Aden Hashi Farah Aero effectief een voormalig al shabaab lid betreft, omgekomen tijdens een bombardement (cgvs p. 8) (cfr. deze man kwam om tijdens een luchtaanval op 01 mei 2008) (zie informatie administratief dossier) en dat Kabo Kutukade wel degelijk eveneens als een al shabaab leider in de provincie Galgadud staat gekend, doch hij deze positie reeds gedurende ruime tijd zou hebben waargenomen (zie informatie administratief dossier). Het louter noemen van deze twee al shabaab mannen weet dan ook allesbehalve de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud, onderuit te halen.

Ook de naam Abu Zubeyr zou reeds gedurende lange tijd in omloop zijn, deze man zou immers reeds sedert december 2007 als nieuwe leider of Amir van al shabaab zijn aangesteld (zie informatie administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Ceel Dheer, regio Galgadud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Ceel Dheer in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Ceel Dheer heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 24 september 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe

gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Hoewel er aldus geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden recente herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud, waardoor tevens dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven er zich niet kunnen hebben voorgedaan, kunnen er omtrent het door u geopperde asielrelaas toch nog de volgende opmerkingen worden gemaakt.

U stelt dat u vanaf november 2016 qat zou zijn beginnen verkopen (cgvs p. 18). Uw voorraad qat zou één keer per week worden geleverd door drie mannen genaamd M., K. en A.A. (cgvs p. 18 en 20). U legt verder uit dat deze mannen het door al shabaab verboden goedje in hun auto zouden hebben verstopt, ze zouden immers voedsel naar winkels hebben gebracht en zouden aldus de qat tussen het voedsel hebben weten verstoppen (cgvs p. 19). U zou vervolgens bij hun aankomst worden verwittigd, u zou zich naar een soort van bushalte – alwaar auto's zouden parkeren - hebben begeven om er vervolgens voedsel en de verstopte qat te collecteren (cgvs p. 19). U zou gedurende de hele tijd waarin u qat zou hebben verkocht, op deze manier het verboden goedje in uw bezit hebben gekregen (cgvs p. 19). Opmerkelijk genoeg geeft u vervolgens aan nog met de qat in uw bezit naar uw huis te hebben moeten wandelen (cgvs p. 19). U gevraagd hoelang u dan wel nog zou hebben moeten wandelen, stelt u opvallend genoeg “een half uur wandelen” (cgvs p. 19). Gepolst of het niet gevaarlijk zou zijn geweest om nog een half uur lang met het door al shabaab verboden goedje qat in uw handen over straat te wandelen, bevestigt u dit, doch er zou geen twijfel zijn geweest, ze zouden immers hebben gedacht dat u gewoon voedsel zou hebben gekocht (cgvs p. 19). Het komt evenwel compleet ongeloofwaardig over dat u éénmaal per week – vanaf de aanvang van uw qat verkoop in november 2016 tot de aanval op uw huis in mei 2017 en aldus gedurende een zestal maanden – telkenmale na de ontvangst van het door al shabaab verboden goedje qat nog een half uur met dit genotsmiddel in uw bezit naar huis zou zijn gewandeld, temeer daar al shabaab naar uw mening sinds 2010 aldaar de plak zou hebben gezwaaid.

Verder lijkt ook de qat-verkoop door uzelf aan uw klanten allesbehalve in het geheim te hebben plaatsgevonden. Zo geeft u aan zeven tot acht klanten (exclusief uw buurman) te hebben gehad (cgvs p. 20). Uw klanten zouden één maal per week van u een levering hebben weten ontvangen (cgvs p. 20). Opmerkelijk genoeg geeft u vervolgens aan dat uw klanten niet bij u thuis over de vloer zouden zijn gekomen, doch u met hen in de buurt van uw huis zou hebben afgesproken (cgvs p. 20). U gevraagd naar hoe ver deze plek van uw huis zou zijn gelegen, geeft u vervolgens aan “niet zo ver”, het zou immers ongeveer op drie minuten afstand zijn gelegen (cgvs p. 20). Gepolst naar wat voor soort plek dit dan wel precies zou inhouden, stelt u dan weer dat er huizen zouden staan, het zou een plaats dichtbij uw huis zijn gelegen, meer specifiek een soort van gang waar huizen zouden zijn gelegen (cgvs p. 21). U de vraag gesteld of je van in die ‘gang’ de huizen zou kunnen zien, bevestigt u dit dan weer (cgvs p. 21). Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat u niet alleen op een plek op amper drie minuten van uw huis verwijderd met uw klanten zou afspreken teneinde het door al shabaab verboden goedje qat uit te wisselen, doch u ook nog eens een plek zou uitkiezen omgeven door huizen, temeer daar al shabaab naar uw mening sinds 2010 aldaar de plak zou hebben gezwaaid.

Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten, meer bepaald “Certificate of Identity Confirmation” dd. 25 april 2018, “Birth Certificate” dd. 25 april 2018, “Marriage Certificate” dd. 30 april 2018, allen op uw naam, dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, landeigendomtitels,..., zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie informatie in het administratief dossier).

Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud op te heffen.

Hetzelfde kan worden opgemerkt voor de voorgelegde documenten op naam van uw beide minderjarige dochters F.A.Ta. en F.T. ([Somalisch paspoort, (geldig van 17 april 2018 tot 16 april 2023), "Certificate of Identity Confirmation" dd. 14 april 2018, "Birth Certificate" dd. 14 april 2018]).

De door u toegevoegde laissez-passers dd. 25 april 2019 (afgeleverd te Kampala) en "Visa type D" geldig van 10 mei 2019 tot 09 mei 2020 (afgeleverd te Kampala) op naam van uzelf en van uw beide dochters F.A.Ta. en F.T., uw Belgische verblijfstitel (geldig van 17 juni 2019 tot 29 mei 2020) en de "Bewijzen van inschrijving" van de stad Tervuren (geldig van 18 juni 2019 tot 18 juni 2021) op naam van uw beide dochters, tonen dan weer aan dat u wel degelijk via de procedure gezinshereniging – opgestart te Kampala, Oeganda – naar hier bent gekomen, teneinde uw echtgenote Mevrouw M.A.H., jullie minderjarige dochter F.A.T. en jullie minderjarige zoon M.A.T. te vervoegen (zie dossier (...)).

Er kan voor wat betreft uw minderjarige dochters F.A.Ta. (dossier (...)C) en F.T. (dossier (...)D) nog het volgende worden opgemerkt. Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werden uw minderjarige dochters F.A.Ta. en F.T. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Hun namen komen namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", afgeleverd op 08 augustus 2019. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 24 september 2019 vermeldde u het risico, wat hen betreft, op vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië. U voegt in dit kader een attest van Medi-Fura toe, waarin wordt geattesteerd dat uw minderjarige dochters F.A.Ta. en F.T. onbesneden zijn. U legt tevens een medisch attest dd. 22 september 2020 voor op naam van uw beide dochters, waaruit eveneens blijkt dat zij de dato geen besnijdenis hebben ondergaan.

Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is om afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw minderjarige dochters F.A.Ta. (dossier (...)C) en F.T. (...)D te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen. Hoewel er immers geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud, werd er, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten hen de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

"§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar."

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar."

§ 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§ 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar."

§ 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaamsof geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting."

Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des koningen elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er ook aan uw echtgenote Mevrouw M.A.H. en jullie minderjarige dochter F.A.T. en minderjarige zoon M.A.T. de vluchtelingenstatus werd toegekend (zie dossier (...)). Het loutere feit dat u de vader bent van dochters die als vluchteling werden erkend en van wie de moeder werd erkend wegens het bestaan van een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van haar dochter(s), heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale erkenning en geeft u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het loutere feit dat uw minderjarige dochter F.A.T. en uw minderjarige zoon M.A.T. op 29 december 2017 werden erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Hetzelfde geldt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus van uw echtgenote op dezelfde datum. De erkenning als vluchteling van uw echtgenote M.A.H. was bovendien gebaseerd op het toenmalige beleid van het CGVS inzake de behandeling van de dossiers waarin er door een ouder een gegronde vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van zijn of haar dochter werd ingeroepen.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Mijnheer F.A.M. de ouder is van minderjarige kinderen aan wie de vluchtelingenstatus werd verleend”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3,

48/ 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoeker citeert artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en voert hierbij aan dat er geen grondige analyse werd uitgevoerd van de relevante informatie die hij heeft voorgelegd, rekening houdend met zijn specifiek profiel.

Verzoeker voert vooreerst aan dat hem de motieven in de bestreden beslissing op grond waarvan wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn herkomst, te strikt zijn en dienen te worden verworpen. Hij benadrukt dat hij een reeks correcte informatie over zijn regio van herkomst heeft kunnen geven: *“de namen van de wijken van Ceel Dheer, de aanwezigheid van een luchthaven (en niet meerdere) en een ziekenhuis, de wijk waar het ziekenhuis en de luchthaven zijn, de naam van drie moskeeën, de namen van twee dorpen bij de zee, de afstand tussen de zee en Ceel Dheer, de afwezigheid van een haven, de namen van omliggende dorpen.”* Hij benadrukt tevens dat hij de meeste vragen van de protection officer waarbij deze namen opgaf en verzoeker diende te zeggen of hij deze kende, correct kon beantwoorden, en citeert uit en verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij benadrukt tevens dat hij de namen kent van omliggende dorpen en districten en bekende mensen dankzij zijn gesprekken met andere dorpelingen en de radio, zodat hij het motief dat zijn kennis ingestudeerd overkomt verwerpt. Hij is dan ook van mening dat zijn *“tekortkomingen”* dienen te worden afgewogen tegen zijn kennis. Hij voert hierbij nog aan dat *“Er zijn zelfs in België maar weinig gewone burgers die alle politieke vertegenwoordigers van de verschillende regeringen kunnen aanwijzen, zowel op federaal, gewestelijk als gemeenschapsniveau. De namen waar hij niet op terug kon komen waren de naam van de gouverneurs van meer dan 6 jaar geleden en drie jaar geleden. Integendeel tot wat beweert de verwerende partij, heeft bovendien verzoeker well Kabo Kutukabe kunnen herkennen als recent leider van Al-Shabaab”*. Bovendien moet tevens rekening worden gehouden met zijn ongeschoold profiel, dat kan verklaren waarom hij moeite heeft om uit te leggen wat Galmudug is. Somaliërs leven altijd in de vrees voor nieuwe aanslagen of gevechten, zodat het in deze context niet kan worden verwacht dat hij alles kent of herinnert over wat er gebeurde in zijn regio. Hij licht hierbij toe dat: *“Zo heeft verzoeker vergeten dat Al-Shabaab voor één dag buiten de stad was verdreven, want het was slechts voor een dag, het heeft plaats genomen 8 en 5 jaar geleden en de situatie heeft uiteindelijk helemaal niet veranderde voor de inwoners van Cel Dheer, sinds Al-Shabaab de volgende dag terug was. Wat betreft de luchtaanval van 2015, gaat het over een specifiek gebeurtenis die 5 jaar geleden heeft plaats gevonden in een dorp die op een 22 km afstand van zijn dorp situeert. Het is aannemelijk dat verzoeker deze gebeurtenis heeft vergeten (als hij erover heeft gehoord). Het kilometercriterium is in dit geval niet adequaat. Het is niet een verschil van twee kilometer dat van invloed is op de vraag of iemand zich een gebeurtenis herinnert of niet, maar eerder de context waarin hij het verhaal heeft gehoord, of hij mensen kende, etc.”* Aldus meent hij dat de commissaris-generaal te veeleisend is, rekening houdend met het feit dat verzoeker geen belangstelling heeft voor de politiek, zijn ongeschoold profiel, en het feit dat hij het moeilijk vindt om zich spontaan gebeurtenissen te herinneren die, *“hoewel zij vanuit Europees oogpunt uitzonderlijk zijn, helaas regelmatig voorkomen in Somalië”*. Hij meent dan ook dat hij zijn herkomst afdoende heeft aangetoond.

Verzoeker meent verder dat hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van zijn problemen met Al-Shabaab. Wat de *“kwalificatie”* betreft, wijst hij erop dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omdat hij gezocht werd door Al-Shabaab in 2017 omdat hij qat verkocht. Hij benadrukt dat zijn relaas wordt bevestigd door verschillende rapporten waarin het verbod op qat door Al-Shabaab wordt genoemd. Verzoeker meent dat deze bedreigingen een verband houden met een politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet en citeert in dit verband uit rechtspraak van de Raad. Hij wijst er *in casu* op dat qat verkopen verboden is volgens de regels van Al-Shabaab. Hij benadrukt dat Al-Shabaab oproept tot de volledige uitvoering van de sharia en meent dat hij door de verkoop van qat geacht wordt in strijd te zijn met de door hen vastgelegde regels en aldus een ander standpunt inneemt over de toepassing van de Koran. Omwille van deze zakelijke activiteit, werd verzoeker gezocht door Al-Shabaab.

Gezien uit de beschikbare informatie blijkt dat Al-Shabaab openbare geseling, onthoofding, steniging, amputatie en de doodstraf uitvoert, vreesde verzoeker met reden vervolging door Al-Shabaab. Hij benadrukt dat dit vervolgingsdaden betreffen in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft verder een theoretische toelichting over de subsidiaire beschermingsstatus en meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet, omdat zal worden aangetoond dat de grieven van de commissaris-generaal onvoldoende zijn om de ernst van de door verzoeker ondergane vrees in vraag te stellen.

Wat de geloofwaardigheid van zijn relaas betreft, benadrukt verzoeker dat de motieven in de bestreden beslissing onvoldoende en niet draagkrachtig zijn. Hij benadrukt dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en te staven en dat hem aldus *“het voordeel van de twijfel”* toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Wat zijn verklaringen over zijn herkomst betreft, verwijst verzoeker naar hetgeen werd uiteengezet (zie *supra*). Hij meent verder dat, ook al bestaat er nog twijfel over zijn herkomst, de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab dient te worden geanalyseerd, omdat anders de *“gevolgde cascade-redenering”* het onmogelijk maakt zijn problemen met Al-Shabaab aan te tonen, ook al zijn deze volgens hem in wezen consistent. Hij citeert hierbij uit rechtspraak van de Raad waaruit blijkt dat het objectief risico primeert op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas.

Wat de overige motieven in de bestreden beslissing betreft, stelt verzoeker als volgt:

“In een zeer beknopt middel, wordt ten slotte de realiteit van de vervolging in twijfel getrokken op basis van verklaringen die specifiek betrekking hebben op de problemen. Het CGVS vindt het immers vreemd, enerzijds, dat verzoeker 30-minuten met qat in zijn tas wandelde, en, anderzijds, dat hij 3-minuten van zijn huis de qat verkocht. Hij vindt in dit verband het gedrag van verzoeker te onvoorzichtig.

De verzoekende partij kan alleen maar vaststellen dat deze argumenten van het CGVS volledig irrelevant zijn, en als gevolg, niet genoeg zijn om de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker in twijfel te trekken.

Het is alsof je afvraagt waarom iemand drugs gaat verkopen of stelen in België terwijl hij weet dat het strafbaar is. Een dergelijke activiteit brengt noodzakelijkerwijs een zeker risico met zich mee, omdat je op een bepaald moment de drug bij je moet hebben om het te verkopen je moet ook het bij een grotere dealer gaan kopen.

Verzoeker had zijn baan verloren en kon geen nieuwe werk vinden. Qat verkopen was een manier om geld te kunnen verdienen. Dat hij 30 minuten moest wandelen met de qat in zijn tas was omdat zijn eigen verkoper daar het verkocht. Dat was zijn eigen beslissing niet en verzoeker had geen andere keuze dan thuis met de qat teruggaan. Dealers in België moeten zich ook vaak verplaatsen met drugs, of zelfs de luchthaven passeren, wat nog gevaarlijker is.

Met betrekking tot zijn besluit om binnen 3 minuten van zijn woning te verkopen, dacht verzoeker dat hij discreet was, waardoor hij niet gepakt zou worden. Ook hier houdt de verkoop van drugs noodzakelijkerwijs een risico in om gepakt te worden, zoals mensen in België die op straat verkopen.

Hoe dan ook, als hij door Al-Shabaab zou worden betrapt, ziet hij niet in welk verschil het zou hebben gemaakt om drie minuten of een uur van zijn huis te verkopen. Vooral omdat het CGRA hem daarentegen beschuldigt van meer dan 30 minuten lopen met de qat. Ten slotte begrijpt verzoeker niet echt wat het CGVS vindt van de houding die hij moet aannemen bij de verkoop van drugs!

De grieven van het CGVS moeten worden verworpen.”

Verzoeker voert verder aan dat hem de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend op basis van de erkenning als vluchteling van zijn kinderen en echtgenote, bij beslissingen van 29 december 2017 en 9 november 2020. Hij stelt dat, indien er zou worden geoordeeld dat hij geen actuele en gegronde vrees voor vervolging heeft, *quod non*, de commissaris-generaal hem toch het voordeel van de afgeleide vluchtelingenstatus had moeten toekennen, in toepassing van het principe van de gezinseenheid. Hij geeft een theoretische toelichting in dit verband en voert *in casu* aan dat hij en zijn echtgenote, M.A.H., in Somalië zijn getrouwd en meerdere kinderen hebben, alsook dat deze gezinsband niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Er wordt geen uitsluitingsclausule tegen verzoeker gehandhaafd. Aldus meent hij dat hij voldoet aan alle voorwaarden om de vluchtelingenstatus te kunnen genieten, op basis van het principe van de gezinseenheid. Door hem het voordeel van de afgeleide vluchtelingenstatus te onzeggen, schendt de commissaris-generaal het principe van de gezinseenheid en artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking). De commissaris-generaal houdt evenmin rekening met het belang van verzoekers kinderen, in strijd met artikel 22bis van de Grondwet.

Verzoeker dwingen België te verlaten, zou de belangen van zijn kinderen ernstig schaden en indruisen tegen het beginsel van de eenheid van het gezin. Het is in het belang van de kinderen om hun huidige leven niet te verstoren door hun relatie met hun vader of met hun moeder te verstoren door hun scheiding. Om de eenheid van het gezin van M.A.H. en verzoekers kinderen in stand te houden, had de commissaris-generaal aan verzoeker de vluchtelingenstatus moeten toekennen.

Verzoeker voert verder aan dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten gevolge van de veiligheidssituatie in Somalië. Hij wijst erop dat, waar de commissaris-generaal uiteindelijk geen specifieke analyse maakt van de veiligheidssituatie en de nood aan subsidiaire bescherming op grond van voormeld artikel omdat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij uit Ceel Dheer afkomstig is, hij op basis van hetgeen voorafgaat voldoende heeft aangetoond dat hij uit Ceel Dheer afkomstig is en dat de veiligheidssituatie in Galmudug de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt.

Verzoeker geeft een theoretische toelichting over het begrip van een gewapend conflict en het arrest Elgafaji en stelt dat er volgens verschillende bronnen niet kan worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict. Hij citeert hierbij uit informatie van EASO en benadrukt nog dat in Galmudug de gevechten voornamelijk plaatsvinden tussen de Galmudug Regional Forces aan de ene kant en Al-Shabaab en ASWJ aan de andere kant. Hij citeert uit informatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, ARC, EASO, SomTribune en UK Home Office (verzoekschrift, stukken 3-6) en voert aan dat de beschikbare informatie de aanwezigheid van Al-Shabaab in de regio bevestigt en dat tevens blijkt dat het geweld dat in het bijzonder gepleegd wordt door Al-Shabaab als willekeurig kan worden beoordeeld. Dit willekeurig geweld vormt een ernstige bedreiging van het leven van verzoekster in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Indien de herkomst van verzoeker niet bewezen wordt geacht, meent verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing in ieder geval in strijd blijft met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM. Verzoeker geeft een theoretische toelichting en benadrukt dat de commissaris-generaal zijn herkomst uit Somalië niet in twijfel trekt. Hij meent dat dit betekent dat hij naar Somalië zal worden teruggestuurd en de commissaris-generaal aldus impliciet een terugkeer voorziet in Mogadishu of een andere stad. Hij benadrukt dat, zelfs indien er regionale verschillen bestaan, de situatie in Somalië in het algemeen zeer precair is. Verzoeker citeert hierbij uit de informatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, UK Home Office, Amnesty International, Human Rights Watch, USDOS en de VN-Veiligheidsraad (verzoekschrift, stukken 4, 6-10) en benadrukt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door Al-Shabaab en door wetshandhavingsinstanties. Verder benadrukt hij dat het dagelijkse leven van inwoners in Somalië beïnvloed wordt door het geweld en de voedselonveiligheid. Hij citeert uit de voormelde informatie van het UK Home Office en benadrukt, onder verwijzing naar rechtspraak van het EHRM, dat deze kwalitatieve criteria even belangrijk zijn dan het aantal geweldincidenten of doden. Hij besluit hieruit dat het risico dat een terugkeer naar Somalië tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan leiden bevestigd is door een aantal bronnen.

Hij meent dat, gelet op de veiligheidssituatie in Somalië, de commissaris-generaal een *“mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen, zodat de terugkeer niet artikel 3 EVRM schendt”*. Hij acht het meest logisch dat hij zal worden teruggestuurd naar Mogadishu, doch citeert uit informatie van UNCHR waaruit blijkt dat Mogadishu niet automatisch een goed vestigingsalternatief betreft, alsook dat in andere steden de situatie van intern ontheemden precair is. Verzoeker stelt dat *“Gezien het objectieve risico van vernederende of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Somalië, als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië en de situatie van IDP's, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij kon niet afzien van een analyse van een terugkeer “alternatief” die Artikel 3 EVRM zou eerbiedigen.”* Hij meent verder dat dergelijke analyse rekening moet houden met zijn individuele situatie, waaronder zijn clan en citeert hierbij uit informatie van UK Home Office en UNHCR. De commissaris-generaal heeft echter geen individuele beoordeling gemaakt, aldus verzoeker.

Gelet op het voorgaande, besluit verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing onvoldoende, inadequaat en incorrect is om een negatieve beslissing te nemen wat betreft zijn problemen met Al-Shabaab. Hij meent dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd voor bijkomend onderzoek naar zijn problemen met Al-Shabaab. Hij stelt dat zijn verklaringen als aannemelijk en geloofwaardig moeten worden beschouwd, indien nodig op basis van *“het voordeel van de twijfel”*.

Rekening houdende met de veiligheidssituatie in Mogadishu, zijn er ook voldoende elementen om zijn reëel risico op ernstige schade in geval van een terugkeer als aannemelijk te beschouwen, aldus verzoeker.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- het EASO-rapport "*Somalia: Security situation*" van december 2017 (stuk 3);
- het rapport "*Country of origin information report on South and Central Somalia*" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2019 (stuk 4);
- het rapport "*Situation in South and Central Somalia (including Mogadishu)*" van ARC van 25 januari 2018 (stuk 5);
- de "*Country policy and information note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation*" van UK Home Office van november 2020 (stuk 6);
- het rapport "*Somalia - 2019*" van Amnesty International (stuk 7);
- het "*World Report 2020 – Somalia*" van Human Rights Watch van 14 januari 2020 (stuk 8);
- het "*Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia*" van USDOS van 11 maart 2020 (stuk 9);
- het "*Situation in Somalia – Report of the Secretary-General*" van de UN Security Council van 13 augustus 2020 (stuk 10).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische toelichting over een aantal van deze bepalingen, laat op zich niet toe om vast te stellen dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België. Hij herhaalt zijn verklaringen en volhardt dat hij wel een voldoende kennis bezit over zijn regio van herkomst. Hij minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot zijn sociopolitieke kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal evenwel bijgetreden dat verzoekers sociopolitieke kennis over recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst, met name (i) de overnames van Ceel Dheer op Al-Shabaab in 2012 en 2015, (ii) luchtaanvallen in zijn regio in 2015, (iii) recente politieke figuren in zijn regio en (iv) zijn provincie Galmudug enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt. Deze vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België.

Verzoeker voert aan dat het in de Somalische context, waar altijd wordt gevreesd voor een aanslag of gevechten en zulke incidenten regelmatig voorkomen, niet van hem kan worden verwacht dat hij alles weet of zich herinnert over de gebeurtenissen die plaatsvonden in zijn regio. De Raad is evenwel van oordeel dat in zulke context des te meer kan worden verwacht dat verzoeker, zelfs indien kan worden aangenomen dat hij zich niet elk incident zou herinneren, op de hoogte zou zijn van machtsovernames in zijn regio van herkomst, gezien dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is, minstens dat hij zich dergelijke machtsovernames of andere veiligheidsincidenten in zijn regio herinnert wanneer hij hiermee wordt geconfronteerd. Uit de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt dit echter geenszins het geval te zijn. De Raad is aldus van oordeel dat verzoeker niet kan worden bijgetreden in zoverre hij aanvoert dat het niet aan hem kan worden verweten dat hij zich niet herinnert dat Al-Shabaab uit zijn stad werd verdreven omdat dit gebeurtenissen betroffen van vijf en acht jaar geleden en er niets veranderde voor de inwoners, hetgeen bovendien een blote bewering betreft. Ook verzoekers lacunaire kennis over luchtaanvallen in het dorp Messagit Mohamed Omar in 2015 kan niet worden verschoond door er louter naar te verwijzen dat het een specifieke gebeurtenis betrof die vijf jaar geleden plaatsvond in een dorp dat zich op een afstand van 22 kilometer op zijn dorp situeert, en het niet de afstand is die van invloed is op het feit of iemand zich een gebeurtenis herinnert of niet, doch wel de context waarin hij van deze gebeurtenis hoorde.

Van verzoeker kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met recente gebeurtenissen in zijn vermeende regio van herkomst zoals machtsovernames in zijn dorp of luchtaanvallen in zijn omgeving. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker geen kennis heeft van dergelijke gebeurtenissen in zijn regio van herkomst, zelfs niet wanneer hij hier uitdrukkelijk mee wordt geconfronteerd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 15-16), hetgeen niet aannemelijk is en erop duidt dat hij de machtsovernames en luchtaanvallen in zijn voorgehouden regio van herkomst niet daadwerkelijk heeft meegemaakt.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat van hem, als gewone burger, niet kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de namen van provinciegouverneurs in zijn regio van herkomst van zes en drie jaar geleden, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud de naam kon geven van Hussein Cosoble, die volgens zijn verklaringen “ooit”, voor de machtsovername door Al-Shabaab in 2010, de provinciegouverneur was (*Ibid.*, p. 10-11), alsook dat hij de naam herkende van verschillende presidenten in zijn regio (*Ibid.*, p. 9-10). Hij geeft in zijn verzoekschrift bovendien zelf aan dat hij op de hoogte werd gebracht van bekende mensen in zijn regio door gesprekken met andere dorpelingen en de radio. Aldus is de Raad van oordeel dat verzoeker niet *in concreto* aantoonde dat niet van hem kan worden verwacht dat hij kennis heeft van de namen van recente provinciegouverneurs in zijn regio, minstens kan van verzoeker worden verwacht dat hij hun namen zou herkennen wanneer hij hiermee wordt geconfronteerd. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is verzoekers kennis op dit punt lacunair.

Waar verzoeker nog meent dat zijn ongeschoold profiel kan verklaren waarom hij moeite heeft om uit te leggen wat Galmudug inhoudt, stelt de Raad eerst vast dat verzoeker verklaarde naar de Koranschool te zijn geweest (*Ibid.*, p. 14). Hoe dan ook wijst de Raad erop dat zelfs van een ongeschoold persoon redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen om zijn regio van herkomst toe te lichten. In dit verband wijst de Raad er andermaal op dat verzoeker verklaarde dat hij hoorde over de districten of presidenten via gesprekken met de dorpelingen en de radio, zodat van hem ook redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij op een correcte en coherente wijze kan toelichten hoe zijn regio Galmudug, dat bestaat uit de regio's Galgaduud en Zuid-Mudug (Landeninformatie, stuk 7), opgedeeld is. Aldus treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat het niet aannemelijk is dat verzoeker een opsomming kan geven van de verschillende presidenten van Galmudug, doch verder niet kan toelichten wat dit begrip precies inhoudt, hetgeen zijn verklaringen een ingestudeerd karakter geeft.

Waar verzoeker volhardt dat hij wel over een voldoende kennis beschikt over zijn regio van herkomst (wijken van Ceel Dheer, aanwezigheid van een luchthaven en ziekenhuis en hun situering, moskeeën, dorpen in de omgeving, de afstand van zijn dorp naar de zee, de afwezigheid van een haven), merkt de Raad op dat dergelijke kennis verzoekers herkomst uit de regio van Ceel Dheer kan staven, die *in se* in de huidige stand van het onderzoek niet wordt betwist, doch verder geen betrekking heeft op zijn kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst en aldus niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in zijn voorgehouden regio van herkomst heeft verbleven.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog benadrukt dat hij kennis had van de namen van leiders van Al-Shabaab, stelt de Raad vast dat verzoeker eraan voorbijgaat dat de bestreden beslissing reeds op pertinente en correcte wijze motiveerde waarom deze kennis niet volstaat om de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België, te herstellen: “Voor wat betreft de al shabaab leiders dewelke u nog weet te noemen of te herkennen [Aden Hashi Farah Aero (cgvs p. 8); Kabo Kutukade (clan Abgal) als zijnde een al shabaab leider in de Galgadud provincie (cgvs p. 8) en Khdid Abu Zubeyr als al shabaab lid (cgvs p. 10)], kan er nog het volgende worden opgemerkt. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat Aden Hashi Farah Aero effectief een voormalig al shabaab lid betreft, omgekomen tijdens een bombardement (cgvs p. 8) (cfr. deze man kwam om tijdens een luchtaanval op 01 mei 2008) (zie informatie administratief dossier) en dat Kabo Kutukade wel degelijk eveneens als een al shabaab leider in de provincie Galgadud staat gekend, doch hij deze positie reeds gedurende ruime tijd zou hebben waargenomen (zie informatie administratief dossier).

Het louter noemen van deze twee al shabaab mannen weet dan ook allesbehalve de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud, onderuit te halen.

Ook de naam Abu Zubeyr zou reeds gedurende lange tijd in omloop zijn, deze man zou immers reeds sedert december 2007 als nieuwe leider of Amir van al shabaab zijn aangesteld (zie informatie administratief dossier).” Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten of gegevens aan die afbreuk kunnen doen aan deze motivering.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er dient in casu te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw recente afkomst uit Ceel Dheer, Galgadud, op fundamentele wijze ondermijnd wordt door een groot gebrek aan socio-politieke kennis omtrent deze plaats en de omgeving ervan.

Zo stelt u tijdens uw interview voor het Commissariaat-generaal dd. 24 september 2020 dat al shabaab vandaag de dag nog steeds de macht over de stad Ceel Dheer zou bezitten (cgvs p. 10). Al shabaab zou immers sedert 2010 de macht over Ceel Dheer stad hebben overgenomen (cgvs p. 10). Vóór het jaar 2010 zou de macht te Ceel Dheer stad hebben toebehoord aan Hussein Cosoble, de toenmalige districtscommissaris, en aan de regering van Abdullahi Yusuf (cgvs p. 11 en 14). Ook de Islamitische Rechtbanken zouden gedurende een bepaalde periode in Ceel Dheer stad aanwezig zijn geweest (cgvs p. 11). U gevraagd of al shabaab tijdens de periode 2010 tot nu ononderbroken de macht heeft gehad in de stad Ceel Dheer of zij mogelijks ooit werden verdreven in tussentijd, geeft u aan dat deze groepering ononderbroken de macht zou hebben gehad (cgvs p. 11). U nogmaals gevraagd of al shabaab aldus tijdens de periode 2010-2020 nooit werd verdreven uit uw stad Ceel Dheer, bevestigt u dit, zij zouden de macht hebben gehad (cgvs p. 11). Er werd aan u toen verduidelijkt dat al shabaab mogelijks ook voor een korte periode – zoals bijvoorbeeld enkele dagen – zou kunnen zijn verdreven, dit ontkent u evenwel alweer (cgvs p. 11). Gepolst of al shabaab ooit tijdens de periode 2010-2020 werd aangevallen in Ceel Dheer stad, ontkent u dit wederom, deze groepering zou naar uw mening nooit zijn aangevallen (cgvs p. 11). U gevraagd of de overheid dan van 2010 tot 2020 nooit nog is teruggekomen naar uw stad Ceel Dheer, geeft u vooreerst aan enkel informatie te kunnen verschaffen tot aan uw vertrek uit uw stad in januari 2018, om vervolgens te stellen dat al shabaab tijdens de periode 2010 tot aan uw vertrek in januari 2018 nooit zou zijn aangevallen door gelijk welke groepering (cgvs p. 11). Ook de overheid zou naar uw mening tijdens deze periode nooit naar Ceel Dheer stad zijn gekomen (cgvs p. 11). U concludeert dat al shabaab zelfs gedurende de periode 2010 tot 2018 de gehele macht over het volledige district Ceel Dheer zou hebben gehad (cgvs p. 11). U zou er dan ook geen weet van hebben dat de overheid of ASWJ in andere dorpen – gelegen in het district Ceel Dheer – aanwezig zou zijn geweest tijdens de periode 2010 tot 2018 (cgvs p. 12). U zou zich in het district Ceel Dheer slechts een éénmalige gebeurtenis, meer bepaald in Mesegawayn, herinneren, toen zouden overheidstroepen dit dorp hebben aangevallen (cgvs p. 12-13). Hoewel u aldus voorhoudt dat al shabaab gedurende de periode 2010 tot aan uw vertrek in januari 2018 ononderbroken de macht zou hebben gehad in de stad (en bij uitbreiding het gehele district) Ceel Dheer en zij nooit zouden zijn verdreven of aangevallen in tussentijd en de overheid gedurende deze tijdsspanne nooit naar Ceel Dheer stad zou zijn gekomen, noch naar het district Ceel Dheer (uitgezonderd een éénmalige gebeurtenis te Mesegawayn), kan er worden opgemerkt dat – volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier – al shabaab wel degelijk op 18 november 2012 Ceel Dheer heeft verlaten. Ook op 30 juli 2015 (informatie toegevoegd aan het administratief dossier) waren Amisom en ENDF in de stad Ceel Dheer aanwezig. U met deze objectieve informatie geconfronteerd, ontkent u dat al shabaab tussen 2010 en januari 2018 ooit zou zijn verdreven (cgvs p. 15). Ook het gegeven dat Amisom en de overheid in 2015 in de stad Ceel Dheer aanwezig was, zou u helemaal niets zeggen, sedert 2010 zou al shabaab immers in de stad aanwezig zijn geweest, niemand anders zou er zijn gekomen (cgvs p. 15).

U verder gevraagd of u zich - net voor uw voorgehouden vertrek uit Ceel Dheer, aldus tijdens het jaar 2017 -, grote gebeurtenissen of conflicten in de stad zou weten te herinneren, ontkent u dit en verwijst u enkel naar uw persoonlijke problemen aldaar (cgvs p. 12). U nogmaals gevraagd of er aldus niets is gebeurd in de stad Ceel Dheer tijdens het jaar 2017, bevestigt u dit (cgvs p. 12). Ook tijdens het jaar 2016 zou er naar uw mening geen noemenswaardige gebeurtenis aldaar hebben plaatsgevonden (cgvs p. 12). U dan maar gevraagd of er ooit tijdens uw verblijf in de stad Ceel Dheer iets gebeurde, verwijst u enkel naar het jaar 2009, toen zou een clanlid van u genaamd Biiq Baarey (behorend tot de subclan Waceysle) hebben gevochten met al shabaab, deze man zou toen bij de gevechten zijn omgekomen (cgvs p. 13). Verder zou u zich enkel en alleen nog de machtsvername tijdens het jaar 2010 door al shabaab te Ceel Dheer stad herinneren (cgvs p. 13). Ook in het district Ceel Dheer zou u zich slechts de door u eerder genoemde éénmalige gebeurtenis in Mesegawayn herinneren (zie supra), toen zouden overheidstroepen dit dorp hebben aangevallen (cgvs p. 12-13). U gevraagd of er ooit een luchtaanval op de stad Ceel Dheer of bij uitbreiding het gehele district Ceel Dheer werd gepleegd, ontkent u ook dit weer ten stelligste (cgvs

p. 13). Hoewel u aldus aangeeft dat er in Ceel Dheer stad enkel tijdens het jaar 2009 een clanlid van u door al shabaab zou zijn vermoord, u zich verder slechts de machtsovername door al shabaab in 2010 zou herinneren en u tenslotte enkel zou verwijzen naar één gebeurtenis in Mesegawayn en u verder zou benadrukken dat er nooit een luchtaanval op de stad Ceel Dheer noch op het district zou hebben plaatsgevonden, kan er worden opgemerkt dat er volgens onze informatie – toegevoegd aan het administratief dossier - wel degelijk luchtaanvallen in 2015 (in Ceel Dheer district, waaronder het dorp Messagit Mohamed Omar) hebben plaatsgevonden. U hiermee geconfronteerd, geeft u enkel aan dit niet te weten (cgvs p. 16). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat het dorp Messagit Mohamed Omar – alwaar het bombardement heeft plaatsgevonden - zich op zo een 22km van Ceel Dheer stad bevindt, dit terwijl het eerder door u genoemde Mesegawayn – alwaar u zich wel een aanval door de overheid zou weten te herinneren - zich op een goede 24km afstand van uw stad situeert. Men kan dan ook logischerwijze niet inzien hoe u wel op de hoogte zou zijn van deze aanval te Mesegawayn, doch een luchtaanval op het dorp Messagit Mohamed Omar – op ongeveer dezelfde afstand van uw dorp gelegen – u dan weer wel volledig zou zijn ontgaan.

Uw onwetendheid betreffende het feit dat al shabaab op 18 november 2012 Ceel Dheer heeft verlaten en op 30 juli 2015 Amisom en ENDF in de stad Ceel Dheer aanwezig waren en dat er tijdens het jaar 2015 luchtaanvallen in Ceel Dheer district (ondermeer op het dorp Messagit Mohamed Omar) hebben plaatsgevonden, ondermijnt dan ook reeds in ernstige mate uw voorgehouden recente herkomst (cfr. u zou volgens uw eigen verklaringen in januari 2018 zijn vertrokken) uit Ceel Dheer, Galgadud.

Uw recente herkomst uit Ceel Dheer te Galgadud wordt nog verder onderuit gehaald door het gegeven dat u recente(re) politieke figuren uit uw regio niet weet te plaatsen. U de naam “Hussen (Hussein) Ali Wehliye Irfo (Irfu)” opgeworpen, moet u immers het antwoord schuldig blijven, meer nog, u vraagt zich af of dit een naam zou zijn (cgvs p. 7-8). Er kan in dit kader worden opgemerkt dat deze man de Gouverneur van Galgadud tijdens de periode 2013-2014 betrof (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook de naam “Mohammed Dahir Ali Elmi”, namelijk eveneens een Gouverneur van Galgadud doch op 06 augustus 2017 om het leven gekomen te Mogadishu (zie informatie administratief dossier), weet u niet thuis te brengen (cgvs p. 8). U noemt verder wel nog de naam Hussein Cosoble als zijnde een District Commissioner, deze informatie kon evenwel niet worden geverifieerd (cgvs p. 9-10). Het is dan ook uiterst opvallend dat u er niet in zou slagen om recente(re) Gouverneurs van uw voorgehouden regio Galgadud tijdens de periode 2013-2014 en 2017 te herkennen.

Verder slaagt u er wel degelijk in om enkele Presidenten van “Galmudug” te herkennen en op te sommen. Zo kan u de naam “Ahmed Duale Gelle” onmiddellijk thuisbrengen als zijnde de President van Galmudug (cgvs p. 8) (cfr. tijdens de periode 2017-2020, zie info administratief dossier). U vervolgens gevraagd of u nog andere Galmudug- Presidenten kent, geeft u de naam “Abdikarim Ahmed Guleed” (cfr. Abdikarim Hussein Guled) weer, hij zou naar uw mening in 2017 de President zijn geweest, voor Dhr. Ahmed Duale Gelle (cgvs p. 9). Verder weet u ook nog de huidige President van Galmudug genaamd “Ahmed Kaariye Goorgoor” (cfr. Ahmed Abdi Kariye) te noemen (cgvs p. 9). Ook de naam “Ahmed (of Mohamed) Shakir” weet u tenslotte onmiddellijk te herkennen als zijnde een leider van ASWJ, voorheen in Dhuusmareb aanwezig zijnde (cgvs p. 9-10). Deze man is evenwel volgens onze informatie de dato eveneens hoofd van de overheid van de regionale staat Galmudug (zie info administratief dossier). Opmerkelijk genoeg slaagt u er verder allesbehalve in om uit te leggen wat “Galmudug” precies betekent en waar dit dan wel precies voor staat. Zo luidt uw eerste antwoord “Provincie van Galgadud” (cgvs p. 8). Gevraagd om dit verder uit te leggen, geeft u het volgende aan: “Ik kom van Galgadud, daar was al shabaab, hij was President van Galmudug, dus ook Galgadud, provincie Galgadud” (cgvs p. 8). Gepolst naar het verschil tussen Galgadud en Galmadug, stelt u het volgende: “Hij was de President van Galmudug. Provincie Galgadud, stel u voor dat die mensen niet de controle hadden over Galgadud, dan had hij het voor het zeggen en was hij de President geweest” (cgvs p.8). U ermee geconfronteerd dat de Protection Officer nu nog steeds niet wist wat Galmudug nu precies is, stelt u dat Galmudug onder Galgadud provincie valt (cgvs p. 8). U nogmaals gevraagd wat “Galmudug” is, geeft u dan weer aan dat het een stad zou zijn (cgvs p. 8). Gevraagd naar waar de naam Galmudug vandaan komt, geeft u aan dit niet te weten, maar de plaats zou Galmudug noemen, waar hij President zou zijn, het zou Mudug zijn (cgvs p. 8). U gevraagd wat Mudug is, ontkent u wederom dit te weten, het zou de Provincie Galgadud zijn, u zou het zich niet herinneren (cgvs p. 8). U gevraagd waar de naar uw mening stad Galmudug dan wel zou zijn gelegen, stelt u wederom dat Galmudug onder Galgadud provincie zou vallen, u zou verder niet weten waar het specifiek zou zijn gelegen (cgvs p. 8).

Het gegeven dat u allesbehalve kan uitleggen wat “Galmudug” precies inhoudt doch u wel de Presidenten ervan (cfr. Abdikarim Ahmed (Hussein) Guled, Ahmed Duale Gelle en Ahmed Ka(a)riye) tijdens de periode 2017 – 2020 kan weergeven, duidt eerder op een ingestudeerde kennis van uwentwege en het vanbuiten

hebben geleerd van enkele recente Presidenten ervan, dit teneinde mogelijks uw recente herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud te kunnen ondersteunen.

Voor wat betreft de al shabaab leiders dewelke u nog weet te noemen of te herkennen [Aden Hashi Farah Aero (cgvs p. 8); Kabo Kutukade (clan Abgal) als zijnde een al shabaab leider in de Galgadud provincie (cgvs p. 8) en Khdid Abu Zubeyr als al shabaab lid (cgvs p. 10)], kan er nog het volgende worden opgemerkt. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat Aden Hashi Farah Aero effectief een voormalig al shabaab lid betreft, omgekomen tijdens een bombardement (cgvs p. 8) (cfr. deze man kwam om tijdens een luchtaanval op 01 mei 2008) (zie informatie administratief dossier) en dat Kabo Kutukade wel degelijk eveneens als een al shabaab leider in de provincie Galgadud staat gekend, doch hij deze positie reeds gedurende ruime tijd zou hebben waargenomen (zie informatie administratief dossier). Het louter noemen van deze twee al shabaab mannen weet dan ook allesbehalve de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud, onderuit te halen. Ook de naam Abu Zubeyr zou reeds gedurende lange tijd in omloop zijn, deze man zou immers reeds sedert december 2007 als nieuwe leider of Amir van al shabaab zijn aangesteld (zie informatie administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit Ceel Dheer, regio Galgadud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Ceel Dheer in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Ceel Dheer heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

“Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten, meer bepaald “Certificate of Identity Confirmation” dd. 25 april 2018, “Birth Certificate” dd. 25 april 2018, “Marriage Certificate” dd. 30 april 2018, allen op uw naam, dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder paspoorten, geboorteaktes, landeigendomtitels,..., zeer gemakkelijk op nietreguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaan de door u neergelegde documenten op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud op te heffen.

Hetzelfde kan worden opgemerkt voor de voorgelegde documenten op naam van uw beide minderjarige dochters F.A.Ta. en F.T. ([Somalisch paspoort, (geldig van 17 april 2018 tot 16 april 2023), “Certificate of Identity Confirmation” dd. 14 april 2018, “Birth Certificate” dd. 14 april 2018]).

De door u toegevoegde laissez-passers dd. 25 april 2019 (afgeleverd te Kampala) en “Visa type D” geldig van 10 mei 2019 tot 09 mei 2020 (afgeleverd te Kampala) op naam van uzelf en van uw beide dochters F.A.Ta. en F.T., uw Belgische verblijfstitel (geldig van 17 juni 2019 tot 29 mei 2020) en de “Bewijzen van inschrijving” van de stad Tervuren (geldig van 18 juni 2019 tot 18 juni 2021) op naam van uw beide dochters, tonen dan weer aan dat u wel degelijk via de procedure gezinshereniging – opgestart te Kampala, Oeganda – naar hier bent gekomen, teneinde uw echtgenote Mevrouw M.A.H., jullie minderjarige dochter F.A.T. en jullie minderjarige zoon M.A.T. te vervoegen (zie dossier (...)).”

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn vermeend verblijf in zijn beweerde regio van herkomst tot aan zijn vertrek niet aannemelijk heeft gemaakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn regio van herkomst. Verzoekers verweer dat de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab alsnog zou moeten worden beoordeeld, kan aldus niet worden gevolgd. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek uit op de motivering in de bestreden beslissing inzake de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, is de Raad aldus van oordeel dat dit deel uitmaakt van een overtollige motivering, nu uit bovenstaande vaststellingen reeds blijkt dat aan verzoekers asielaanvraag geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op het feit dat hij zijn voorgehouden recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België niet aannemelijk maakt. Een bespreking van verzoekers kritiek op deze motivering in de bestreden beslissing dringt zich dan ook niet op.

Verzoekers verwijzing naar de situatie van intern ontheemden in Somalië in het verzoekschrift is niet relevant, gezien hij, mede gelet op de vaststelling dat hij geen zicht biedt op zijn levensomstandigheden voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, niet aantoont dat hij bij een terugkeer naar Somalië in dergelijke omstandigheden zal terechtkomen.

Verzoeker voert verder aan dat het principe van de eenheid van het gezin werd miskend en dat hem op basis van de familieband met zijn echtgenote M.A.H. en zijn kinderen, die allen erkend werden als vluchteling in België, de afgeleide vluchtelingenstatus had moeten worden toegekend. Hij meent dat het feit dat hij België zou moeten verlaten de belangen van zijn kinderen ernstig zou schaden en aldus zou indruisen tegen het beginsel van de eenheid van het gezin.

Overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Herschikking) luidt als volgt:

“Het ‘belang van het kind’ dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit”.

De Raad stelt vast dat verzoekers echtgenote M.A.H. en zijn kinderen F.A.T. en M.A.T. op 29 december 2017 werden erkend als vluchteling in België. Verder dient vastgesteld dat de commissaris-generaal inderdaad een afzonderlijke beslissing nam in hoofde van verzoeker en diens dochters F.A.Ta. en F.T., die met hem zijn meegereisd naar België, en de hoedanigheid van vluchteling F.A.Ta. en F.T. werden erkend. De commissaris-generaal gaf in de bestreden beslissing aan dat: *“Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is om afzonderlijke beslissingen voor u en voor uw minderjarige dochters F.A.Ta. (dossier (...)C) en F.T. (...)D te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen. Hoewel er immers geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde recente herkomst uit Ceel Dheer, Galgadud, werd er, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten hen de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat hen betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.”*

De Raad wijst er in dit verband op dat waar artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, deze richtlijn geenszins bepaalt dat de familieleden van een erkend vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming heeft toegekend gekregen, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde. Artikel 23, tweede lid, voorziet duidelijk in een situatie waar gezinsleden *“van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid”*. Artikel 24 van dezelfde Richtlijn stelt dat de *“gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor deze status, zullen overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid onder meer een verblijftitel bekomen”*. Artikel 23, derde lid, van de Richtlijn 2011/95/EU voorziet dan weer de situatie waar het gezinslid van de persoon die internationale bescherming geniet dient te worden uitgesloten van internationale bescherming.

En volgens artikel 23, vierde lid, van de Richtlijn 2011/95/EU kunnen *“de lidstaten de daarin bedoelde rechten weigeren, beperken of intrekken om redenen van nationale veiligheid of openbare orde”*. Dit is dan ook geheel in de lijn van artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming en de beoordeling van deze verzoeken om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Nergens kan worden vastgesteld dat een persoon die geen internationale bescherming nodig heeft, of dient uitgesloten te worden van internationale bescherming deze bescherming toch zou moeten worden toegekend als gezinslid van de persoon die internationale bescherming geniet.

Uit het door verzoeker geciteerde arrest *“Ahmedbekova”* blijkt eveneens dat artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU de lidstaten niet verplicht om de gezinsleden van iemand die internationale bescherming geniet, dezelfde status te verlenen als deze persoon. Uit dit artikel vloeit immers voort dat de Richtlijn *“ertoe beperkt blijft de lidstaten te verplichten hun nationale recht zodanig vorm te geven dat gezinsleden in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn, van degene die een dergelijke status geniet, indien zij niet individueel de voorwaarden voor verkrijging van die status vervullen, aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen, waaronder met name de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werkgelegenheid of toegang tot onderwijs, die ertoe strekken het gezin in stand te houden.”* Uit dit arrest blijkt verder nog dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht, waarmee moet worden bepaald of, rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoeker, is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een status (HvJ 4 oktober 2018, *N.R.K. Ahmedbekova en R.E.O. Ahmedbekov*, overweging 48 e.v. en 68).

De Raad stelt te dezen vast dat noch artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU noch enige andere interne of internationale rechtsnorm die door verzoeker wordt ingeroepen, voorschrijft dat aan de familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet hetzelfde statuut moet worden verleend dan aan deze laatste.

Waar verzoeker nog theoretische informatie citeert met betrekking tot de eenheid van gezin, merkt de Raad op dat deze geen afdwingbare rechtsregels bevatten waarop verzoeker zich kan steunen om de wettigheid van de bestreden beslissing aan te voeren. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal of de Raad niet kan worden gedwongen, op grond van deze richtlijnen, om verzoeker te erkennen als vluchteling louter omdat zijn echtgenote en kinderen als vluchteling werden erkend.

De vaststelling dat er in hoofde van verzoekers echtgenote en kinderen werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie die hierboven gemaakt werd in het kader van verzoekers verzoek om internationale bescherming, dat hij geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt, zelfs indien rekening wordt gehouden met de familieband met zijn echtgenote en kinderen.

Verzoeker kan zich aldus niet zonder meer steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van zijn echtgenote en kinderen teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken. Hij kan dan ook niet worden gevolgd waar hij beoogt dat erkenning van de vluchtelingenstatus tot hem moet worden uitgebreid.

In dit verband dient nog te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing motiveerde als volgt: *“Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat er ook aan uw echtgenote Mevrouw M.A.H. en jullie minderjarige dochter F.A.T. en minderjarige zoon M.A.T. de vluchtelingenstatus werd toegekend (zie dossier (...)). Het loutere feit dat u de vader bent van dochters die als vluchteling werden erkend en van wie de moeder werd erkend wegens het bestaan van een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van haar dochter(s), heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale erkenning en geeft u niet automatisch het recht op erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld.”*

“Het loutere feit dat uw minderjarige dochter F.A.T. en uw minderjarige zoon M.A.T. op 29 december 2017 werden erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Hetzelfde geldt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus van uw echtgenote op dezelfde datum.

De erkenning als vluchteling van uw echtgenote M.A.H. was bovendien gebaseerd op het toenmalige beleid van het CGVS inzake de behandeling van de dossiers waarin er door een ouder een gegronde vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van zijn of haar dochter werd ingeroepen."

Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt bij een terugkeer naar Somalië omwille van het feit dat hij niet wil dat zijn dochters worden besneden. De Raad wijst er in dit verband op dat verzoeker melding maakte dat zijn familie zou willen dat zijn dochter wordt besneden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 23-24), doch hij maakt geen melding dat hij zou dreigen te worden vervolgd door zijn familie bij een terugkeer naar Somalië omdat hij zijn dochters niet wil laten besnijden. Indien verzoeker dergelijke vrees koesterde, mag van hem redelijkerwijze worden verwacht dit te vermelden. Bovendien merkt de Raad nog op dat uit hetgeen voorafgaat reeds is gebleken dat verzoeker geen zicht biedt op zijn verblijf voor zijn vertrek naar België. Indien hij meent dat hij een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade koestert bij een terugkeer naar Somalië omwille van het feit dat hij zijn dochters niet wil laten besnijden, kan van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming een zicht biedt op zijn werkelijke verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor zijn vertrek, *quod non*.

De Raad meent dat de door verzoeker neergelegde documenten geen ander licht werpen op deze beoordeling. Verzoekers identiteitsdocumenten en die van zijn dochters (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 1-18) bevatten slechts persoonsgegevens die geen afbreuk kunnen doen aan de voormelde analyse. De neergelegde medische attesten in hoofde van verzoeksters dochters F.A.Ta. en F.T. (*Ibid.*, nrs. 19-22) bewijzen slechts dat zijn dochters niet besneden zijn, hetgeen in de onderhavige beslissing niet wordt betwist, doch evenwel geen afbreuk doet aan de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot verzoekers nood aan internationale bescherming.

Het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming is niet om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of verzoeker internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het is aan verzoeker om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie. De Raad stelt in dit verband nog vast dat verzoeker naar België kwam op basis van een gezinshereniging met zijn echtgenote en dat uit de gegevens in het Rijksregister blijkt dat hij beschikt over een A-kaart geldig tot 22 juni 2021, zodat hij een verblijfsrecht heeft in België van meer dan drie maanden.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat het hoger belang van het kind zal worden geschonden door de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal omdat de scheiding van verzoeker en zijn kinderen hun relatie zal verstoren, merkt de Raad op dat verzoeker hiermee geen nood aan internationale bescherming aantoonst. *In casu* werd geen beslissing genomen over verzoekers kinderen, noch een verwijderingsbeslissing door de minister of zijn gemachtigde, zodat het betoog op dit punt niet dienstig is.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië en regio Galgudud is dan ook niet relevant, gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit het dorp Ceel Dheer in het district Ceeldheer in de regio Galgudud in Somalië niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië en Mogadishu (verzoekschrift, stukken 3-10) is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en meermaals werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2-3, 16)

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP